

NIEPODLEGŁOŚĆ

Pismo środowiska narodowego K P N
obszar V   cena 20 zł.

NARÓD I NIEPODLEGŁOŚĆ I D E A I C Z Y N

Gdy u schyłku XIX wieku zaczęły się kształtować zręby nowoczesnej polskiej myśli politycznej, zaznaczył się charakterystyczny dualizm idei i czynu.

Z jednej strony nurt narodowy, rozwijający zagadnienia teoretyczne, ideowo-koncepcyjne, z drugiej natomiast nurt niepodległościowy, nurt czynu, nastawiony na aktywną działalność w imię idei Polski Niepodległej. Antagonizm między tymi dwoma nurtami pogłębił się w latach I wojny światowej i utrzymał przez cały okres II Rzeczypospolitej. Konflikt ten, uosabiany przez postacie Józefa Piłsudskiego i Romana Dmowskiego, zaciążył tragicznie na dziejach naszego Narodu.

"Naród i Niepodległość" stawia sobie za cel umożliwienie porozumienia między obydwoma nurtami, wzajemnej wymiarły poglądów, szukania tego co łączy, obydwą odłamy polskiej tradycji politycznej, a nie tego co je dzieli. Pamiętajmy co tym, że naszym wrogiem jest system komunistyczny, za pomocą którego Rosja Sowiecka znieważa Naród Polski, skazując go na degenerację w formę pseudonacjonalistycznego PRL-u. Od ponad 40 lat Polska znajduje się pod okupacją, Naród Polski jest wyzyskiwany intelektualnie i materialnie przez sowiecki totalitaryzm. Polska gospodarka, polska kultura, nasza narodowa tożsamość, nasze duchowe oblicze są systematycznie niszczone przez narzucony nam despotyczny system azjatycki. Uważamy, że ten system jest w znacznej mierze odpowiedzialny za wszelkie negatywne zjawiska naszego życia narodowego. Ale część odpowiedzialności za istniejący stan rzeczy spada niestety na społeczeństwo polskie. Bierność, pogodzenie się z losem, hołdowanie postawom niewolniczym, małostkowość, osobiste ambicje i pogoń za wartościami materialnymi, interesowność, dążenie do kompromisu z władzą totalitarną, oto niektóre przejawy naszej słabości. Sprawą pierwszorzędnej wagi jest zatem przeciwdziałanie tego typu zjawiskom poprzez ich zdecydowaną krytykę i prezentowanie pozytywnych wartości ideowo-moralnych. Tego typu godne upowszechniania wzorce etyczne są reprezentowane zarówno przez obóz niepodległościowy, jak i obóz narodowy. Było wiele błędów i nieporozumień wzajemnych, konfliktów i spraw spornych, szczególnie na tle rozbieżności poglądów wobec charakteru przyszłego państwa /program federacyjny i inkorporacyjny/. Pamiętajmy jednak nie tylko o kontrowersjach z lat 1905-1920, ale i o ofierze krwi jaką obóz narodowy dał w latach 1939-1945.

Uważamy, że w chwili obecnej, w momencie gdy niezbędne jest zjednoczenie wszystkich sił w walce o Niepodległą Polskę, kultywowanie tego rodzaju anachronicznych podziałów jest zupełnie nieuzasadnione i ze wszelkich miar szkodliwe. Niepodległość jest niezbędnym warunkiem prawidłowego rozwoju Narodu Polskiego. Tylko w warunkach niepodległego państwa może nastąpić realizacja wszystkich niezbędnych reform narodowego życia.

Jesteśmy przekonani, że w pracy dla Niepodległej Polski konieczna jest ideowa motywacja czynu. Samo odzyskanie niepodległości nie może nas zwalniać z obowiązku dalszej pracy dla Narodu. Niepodległość bowiem nie jest celem samym w sobie, ale środkiem prowadzącym do celu, którym jest wielkość i pomyślność Ojczyzny. Jednocześnie uważamy, że synteza idei i czynu, idei narodowej i czynu niepodległościowego, pozwoli na przybliżenie chwili odzyskania przez Polskę suwerenności narodowej.

redakcja

PROBLEM NARODU W MYŚLI
JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO

"Polacy mają w sobie instynkt wolności. Ten instynkt ma wartość i ja tę wartość cenię. W Polsce nie można rządzić terrorem, to nie pójdzie."

Józef Piłsudski, urodzony taktyk i działacz polityczny, apologeta czynu, nie lubił rozważań teoretycznych. Najważniejszą wartością życia Piłsudskiego była niepodległość zniewolonego narodu, walka o nią, a po roku 1919 jej obrona. Temu podporządkował swe kolejne przedsięwzięcia praktyczne. Wezwanie do walki o niepodległość kierował Piłsudski do wszystkich Polaków, a więc do całego narodu. Uwidoczniło się to szczególnie po opuszczeniu OB PPS w 1909 roku i rozpoczęciu akcji niepodległościowej na terenie Galicji w powiązaniu z ZWC. W tym okresie postsocjalistycznym pojęcie narodu znaczy już jakąś specyficzną jedność ludzi różniących się w wielu kwestiach, ale złączonych tym, że są Polakami i tym iż ich obowiązkiem jest walka o niepodległość. Czas wojny światowej ostatecznie ukształtował stosunek J. Piłsudskiego do narodu polskiego. Jego zdaniem naród był strukturą wewnątrznie zróżnicowaną, zbiorowością różnych klas i warstw kształtowaną przez historię. Wspólnie przeżywane dzieje wytworzyły specyficzną łączność między poszczególnymi jednostkami. Właściwie trudno ją określić i zdefiniować na podstawie skąpych wypowiedzi komendanta. Łączność i tożsamość tworzyły się przecież przez 1000-lecie. Powstał wspólny język, wspólna kultura, wspólna chrześcijańska moralność i etyka. Rodziło się poczucie solidarności i wierności polskiej tradycji, ale nade wszystko polskiej państwowości. Państwo ukształtowało naród i tylko ono mogło zapewnić jego rozkwit

i trwanie. Dlatego J. Piłsudski całe życie walczył o niepodległe państwo polskie. Nie dla abstrakcyjnego pojęcia nie było by władzą i środkiem ucisku jednych przez drugich, lecz by było obrońcą i nauczycielem narodu. W myśli tego polityka nie ma alternatywy - - naród dla państwa, czy państwo dla narodu. To nie jest kwestia wyborów, strategii czy taktyki, to sprawa narodowej moralności. Czasy niewoli obniżyły wartość narodu, w którym zapanowała słabość, posłuszeństwo wobec zaborcy i wyrzeczenie się niepodległości, czego wyrazem była dla J. Piłsudskiego samotność Legionów. Polacy spodleli, poczucie obowiązku, służby dla ogółu, poczucie narodowej moralności, tejkóra nie pozwala gnąć i wegetować kiedy ginie i upada naród znikło, stało się czymś wstydlwym i śmiesznym. Łatwiej przecież budować mizerną egzystencję pomagając sobie drobnymi oszustwami niż narażać własną skórę dla czegoś co nie pomnoży pieniędzy w kieszeni. Tak powstała idea elity narodu, awangardy moralnej i wojennej Polaków. Ludzi odważnych, zbrojnych, pełnych zasług polegających na osamotnionym pierwszeństwie w walce o Niepodległą Polskę. Z negatywnej oceny narodu wyprowadził on dwa wnioski: o konieczności budowy silnego państwa oraz o potrzebie wychowania narodu i podniesienia go przez przebudowę jego psychiki w imię wartości chronionych przez elitę - tych, którzy nie wyrzekli się walki o niepodległość. My dzisiaj, 70 lat później, znowu stanęliśmy przed tymi samymi zadaniami.

Wojciech Rudnicki

"Polityka nasza musi być rewolucyjną, bo ograniczoną być nie może, bo nie ma żadnego gruntu legalnego, na którym by się mogła oprzeć - program ograniczony do obrony byłby programem powolnego konania."

Roman Dmowski

SŁOWNIKO POJĘĆ I TERMINÓW POLITYCZNYCH

P O L I T Y K A

Klasyczna definicja wywodzi się z greckiego "politike" tzn. sztuka rządzenia państwem. Jednakże taka definicja byłaby pobieżna i nie sięgająca do jądra problemu. Obecny kształt definicji zależy od podmiotu definiującego i ogólnie odróżnia się dwie koncepcje:

- definicji przez państwo - w oparciu o ten sposób powstała tzw. marksistowska interpretacja państwa klasowego,
- definicji przez naród stworzonych na przełomie lat 1919/20 m.in. w Polsce.

Marksistowska teoria polityki ujmuje ją jako zjawisko historycznie nieuchronne, ściśle związane z powstawaniem i funkcjonowaniem społeczeństwa klasowego i będące ważkim elementem walki klasowej. Walka ta dotyczy przede wszystkim sprawy zdobycia władzy państwowej

przez daną klasę, następnie jej utrzymania i umocnienia. Jak lapidar-
nie twierdzi jeden z teoretyków współczesnego marksizmu: "w teorii mar-
ksistowskiej polityka to sfera walki klas związanych z państwem."
W komunizmie, jak widać, wszelka działalność państwowa jest działalnoś-
cią stricte polityczną, w taki też sposób rozumieją działalność nieza-
leżną, gdyż wg. nich każde działanie za lub bez zgody państwa musi
być definiowane jako polityczne. Treścią drugiej koncepcji jest po-
lityka jako zakres czynności dotyczących organizacji życia zbioro-
wego, życia społeczeństw, zaś za główny cel uważać musi dobro całoś-
ci społecznej czyli narodu i organizacji jego zbiorowego życia czyli
państwa. Wszelka inna polityka mająca mniej lub więcej ograniczone
cele, albo niezgodna z dobrem narodu lub państwa musi być zwalczana
bez względu na interes jednostki, koterii czy klasy. "Naród przede
wszystkim jako całość, musi żyć i rozwijać się zarówno ze względu
na dobro wszystkich składających się nań jednostek i grup, jak i ze
stanowiska etyki narodowej nakazującej zostawić przyszłym pokoleniom
nie naruszone podstawy narodowego bytu odziedziczone po pokoleniach
dawniejszych". /R. Dmowski/. Polityka narodowa musi zwalczać i spro-
wadzać do właściwych granic wszelkie dążenia partykularne mające na
celu korzyść jednostek lub grup ze szkodą dla reszty narodu.
Przedmiot polityki rozpada się na 3 sfery:

1. Rząd w najszerszym tego słowa znaczeniu, jeśli zaś naród nie po-
siada państwa /trudno mówić, by PRL było naszym państwem/ musi po-
siadać silny rząd moralny, wokół którego mógłby skupić wysiłki podej-
mowane w celu odzyskania niepodległości.
2. Obrona interesów narodowych na zewnątrz - a więc stałego ciała
złożonego z ludzi cieszących się zaufaniem narodu, którzy by go
prezentowali.
3. Przystosowanie form politycznych i systemu gospodarki do potrzeb
zmieniającego się życia narodowego, to jest możliwe po odzyskaniu
niepodległości.

Dopiero po realizacji tych trzech elementów można mówić o polityce
w pełnym znaczeniu tego słowa.

"Już nieodległy jest moment, kiedy powstanie III Rzeczpospolita,
niepodległe państwo na gruzach satelickiego PRL"

Leszek Moczulski, Krzywopłoty 7.11.87 r.

"Naród i Niepodległość" - wydaje środowisko narodowe KPN obsz.V
artykuły nie podpisane wyrażają stanowisko redakcji "NN",
artykuły sygnowane nazwiskiem wyrażają poglądy autora,
korespondencję prosimy kierować kanałami kolportażowymi.

